

נחלי קדם

מתורתו ומשנתו של גאון עוזינו שר התורה
הגה"ק רבינו חיים יוסף דוד אזולאי זצוקללה"ה

◆ פרשת תרומה ◆ שנת תשפ"ד ◆ שנה א' ◆

עליו השכיל, והכל ברוח הקדש אשר עמו. ועכ"ז קשה והלא אין נביא רשאי לחדש דבר מעתה לדורות רק לשעה (זימא פ.). ונמצא בהגדת שמואל (פט"ו ג) הקב"ה מסר מגלת בית המקדש למשה בעמידה שנאמר (דברים ה, כח) 'ואתה פה עמד עמדי' ומסרה ליהושע. ואם כן משה רבינו ע"ה ציוה כן, וזה ירמוז כפל 'ועשה כרוב אחד' (שמות כה, יט) וכו'. וכן רומז 'מבין שני הכרובים אשר על ארון העדות' (שם כב) אלמא אחרים יש, וזהו 'אל הכפורת יהיו פני הכרובים' (שם כ) של עץ ואחרים 'פניהם איש אל אחיו' (שם). הרב הגדול מהר"ר וידאל צרפתי ז"ל.

(חומת אנך פר' תרומה אות ד)

וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים: (כה, כג)

סמיכות השולחן לארון מרמז לכמה ענינים

למה נסמכה פרשת שלחן אצל ארון, רמז למ"ש רז"ל (אבות פ"ג מ"ג) שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו משלחנו של מקום, שנאמר (יחזקאל מא, כב) 'וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'". שלחן גימטריא למשיח, כי כל כלי שרת שנגנזו וניטלו עתידים לחזור לימות המשיח. שלחן גימטריא משמח כלומר משמח אלקים שמברכין עליו ואנשים שאוכלים ושותים עליו. שלחן גימטריא זה שלום כי בזמן שמוזנות מצויים בביתו של אדם יש שמחה יש שלום. רבינו אפרים ז"ל בפירוש כת"י. ואפשר לרמז כי סעודות הרשות ומשתאות של שחק וקלות ראש הם של סט"א וכן שלחן אותיות לנחש. ומ"ש הרב הנזכר שלחן גימטריא זה שלום מלבד מ"ש הרב ז"ל יש לרמז כי שלחן היא מ' וגימטריא זה שלום הוא יסוד והוא יחוד קבה"ו והירא את דבר ה' יהיו כל מעשיו לשם שמים ויראת ה' על פניו כי ז"ה השלחן אשר לפני ה'.

(חומת אנך פר' תרומה אות ה)

וְכָל יִתְדֵת הַחֲצַר נְחֹשֶׁת: (כו, יט)

סמיכות היתדות לנרות מרמז לחנוכה

וסמיך ליה הדלקת הנרות (שם כז, כ), רמז לנרות חנוכה. נחשת ר"ת נר חנוכה שמאל תדליק (שבת כב.). וסמיך ליה שמן זית (שם) כי הוא מצוה מן המובחר (שבת כג.). רבינו אפרים ז"ל.

(חומת אנך פר' תרומה אות ט)

נחל אהרן
אמרות טהורות ופניני חן על הפרשה

וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ: (כה, ג)

הקב"ה גם נתן תרומה למשכן

הרב הגדול שארנו כמהר"י זאבי ז"ל דרשינהו להני קראי כסיני, בהקדים מ"ש בתרגום המיוחס ליונתן (שמות לה, כח) דענני שמיא הביאו אבני שהם ואבני מלואים מפישון, ואת הבושם ואת השמן מגן עדן, והנשיאים לקחום והביאום לצורך המשכן ע"ש, באופן שנתפרסם שה' שלחום בפרסום. וז"ש 'ויקחו לי תרומה' שגם אני נתן תרומה למשכן, והוא בעצם 'ויקחו לי תרומה' שיקחו תרומה ממנו. וגם 'מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תקחו את תרומתי' איש איש לפי נדבת לבו. ונמצא שיש כאן שתי תרומות, אחד מאתו יתברך, והשנית מאישי ישראל, והדר מפרש (שם כה, ד) 'וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת' וגו' כלם בוי"ו העטף עד 'ועצי שטים' (שם ה) ואז הפסיק וכתב (שם ו) 'שמן למאור' בלא וי"ו להורות דמכאן היא תרומתו כביכול הנגלית שמן ובשמים אבני שהם ואבני מילואים.

(נחל קדומים פר' תרומה אות ג)

אֲבָנֵי שֵׁהם וְאֲבָנֵי מִלֻּאִים: (כה, ז)

ט"ו דברים שבמשכן נגד ט"ו שנים שהאבות היו יחד

יש מפרשים שכתבו שהם ט"ו דברים, אך רש"י (שם) מרז"ל (מנחות מד.) כתב י"ג דברים כי תכלת וארגמן ותלעת שני הם צמר ונחשב לאחד. ולפי האמת שהיו ט"ו מינים אפשר לרמוז שזכו לזה בזכות ט"ו שנים שהיו ג' אבות ביחד ובמעמד שלשתן הפליאו לעשות הבונים בשמים ביחודם וכונתם. בזכותם זכו להתנדב במשכן ט"ו מינים.

(נחל קדומים פר' תרומה אות ז)

וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים: (כה, יח)

איך הותר לשלמה לעשות כרובים

קשה איך שלמה המלך ע"ה עשה שני כרובים אחרים עצי שמן מונחים על הקרקע זה בצד זה (מ"א ו, כג). י"ל בנבואה הכל מיד ה'

שפלת הגדולה

פנינים וביאורים ערבים על ההפטר

וה' נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו: (מ"א ה, כו)

מו"מ בנתינת החכמה לשלמה

רז"ל אמרו (ב"ר פנ"א ב) כל מקום שנאמר 'וה' הוא ובית דינו. וזכה ע"פ הדין בחכמה אף שלא היה הכזבת הנביא. וז"ש 'כאשר דיבר לו' לעצמו ולא ע"י נביא, ואין כאן הכזבת הנביא. ועם כל זה נתן חכמה לשלמה ע"פ הדין שהיה ראוי. א"נ נתן כבר כאשר דיבר לו דדיבורו הוי כמעשה. א"נ נתן חכמה כאשר דיבר לו לב נבון לעשות משפט אבל לא להיות כמושה כמו שבקש.

(נחל שורק פר' תרומה אות א)

ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות: (מ"א ה, לא)

הניחו אבנים יקרות בתהום מפני קדושת הבית

פירש הרב יהונתן דאמרו בש"ס (תענית כה). דשלמה המלך ע"ה קידש את הבית עד התהום ולכן לכבוד הקדושה גם ביסוד שאינו נראה וניכר ציוה לשום אבנים יקרות והוא האריך ע"ש.

(שם אות ב)

והבית פהפנתו אבן שלמה מסע נבנה: (מ"א ה, ז)

האבנים של בית הראשון יהיו גם בבית השלישי

אפשר רמז מ"ש הרב עמודיה שבעה משם רז"ל, דבחורבן הבית נגנזו האבנים והמלאכים הביאו אבנים ועפר ומשרפות סיד ממקום אחר, להשביע עיניו של אותו הרשע, וכשיבנה בית המקדש יהיה אותו הראשון. זהו קיצור תורף דבריו, והבאתיו אני הדל בס' הקטן ראש דוד (פ' ואתחנן ???). וזה רמז 'והבית' דכל וי"ו מוליד תיבה כמוה כמש"ל (???) ויתן לו ויחזור ויתן. וז"ש 'והבית' ו'הבית' לרמז על בנין העתיד 'אבן שלימה', וגם שיראה מסע שהאויב מסיעה ומחריבה, לפי האמת נבנה והיא עצמה שלימה לעתיד.

(שם אות ג)

הוא היה אומר

גחלי אש מדשן ביתו של רבינו

פֶּאֶשֶׁר יְבוֹא לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת עַל עֶסְקֵי נַפְשׁוֹ וְעִבּוֹדַת ה', יִחְזִיק בּוֹ תִּיכָף וּמִיד, כִּי הֵיֶצֶר הָרַע מְקַרֵּר חוּמוֹ וּמְבַקֵּשׁ לְהַטְרִידוֹ. לְכֵן קִדְמִיה לְרִשִּׁיעָא, אִם רָחַשׁ לְפֶה דְּבַר טוֹב תְּצַרְפֶּהוּ לְמַעֲשֵׂה.

(מורה באבצע סי' י אות שלא)

מדבר קדמות

דבר המערכת

בעזרת הקל הגדול ברוך הוא עומדים אנו בעוד פתח גליון המלא וגדוש מזן אל זן בתורתו ומשנתו של גאון עוזינו רבינו החיד"א זיע"א. ברוך המקום שסייע בידינו מקדם, ונתן בנחלתינו להתעסק בטהרות ולהעמיק בקדשים ולהוציא אורה האי גינזא דאורייתא, ולהנחילם לישראל קדושים.

והנה עניין הדפסת חידושי תורת קדמונינו ז"ל וגודל מעלת הדברים ידוע לכל, ופתוח נפתח פתח כחודו של מחט לבאר האי ענינא בס"ד.

ידועים בשערים דברי המדרש (ב"ר פנ"ח ח): אמר רבי אלעזר כמה דיות משתפכות, כמה קולמוסין משתברין, כדי לכתוב בני חת [-בקניית מערת המכפלה ע"י אאע"ה]. עשרה פעמים כתיב 'בני חת' בני חת', עשרה כנגד עשרת הדברות. ללמדך שכל מי שהוא מברר מקחו של צדיק, כאילו מקיים עשרת הדברות. ע"כ. וכה מצינו גם בפסיקתא זוטרותא (בראשית פכ"ג יח), ובילקוט שמעוני (בראשית רמז קב). ורבינו בעל הטורים (בראשית כג ג) גורס במימרא זו בזה"ל: לפי שהמברר מקחו של תלמיד חכם כאילו קיים עשרת הדברות. עכ"ל. ופירש זאת המתנות כהונה (ב"ר שם) 'לברר מקחו של צדיק', מבררו מכל ערעור ופקפוק.

ובספר חסידים (סי' תקנט) כתב בזאת וז"ל: וכל צדיק שמפרש דברי צדיק אחר, כגון אמורא שמפרש דברי תנא או דברי אמורא שהיה לפניו, כשמת יוצא התנא כנגדו לקבלו בסבר פנים יפות, וללכת עמו ולבקש מן המלאכים להקל עליו, ולהעמידו לפני הקב"ה, לדבר עליו טובות. עכ"ל. וככה גם ככה איתא במגיד מישרים (פר' ויקהל): מה שפלפלת [-מון הבית יוסף זיע"א] אתמול על הרמב"ם ז"ל, שני הדברים אמת הם, והרמב"ם שמח בך על שירת לטוף דעתו, וגם שמח עליך שאתה תמיד מביא דעתו ומפלפל בו וכו'. וכי שכיבת, הרמב"ם ז"ל נפיק לקדמותך דמתרצית הלכתיה, והן השתא מוליף עלך זכו. עכ"ל. ולך נא ראה מה שכתב רבינו הש"ך (חוי"מ סי' צא ס"ג): ומובטח אני בחסד עליון, כד שכיבנא קא נפקי בעלי המשנה ובריייתא ושי"ס לאפאי דמתריצנא מילתייהו בקושטא ולית ביה ספיקא וגמגום כלל. וברוך ה' אשר האיר עיני והנחני בדרך האמת. סוד ה' ליראיו. עכ"ל.

ורבינו החיד"א זיע"א בשם הגדולים (גדולים מערכת מ אות קא) כתב על רבינו מהר"ם אלשיך הק' שנגלה בהקיץ לחכם שעסק בתורתו בזה"ל: ראיתי כתוב דבצרות פולין נגלה [-האלשיך הק'] בהקיץ לחכם אחד שהיה רגיל לומר דרשותיו והצילו מתוך ההפכה. עכ"ל. והובא זאת גם בפלא יועץ (מערכת ד ערך דובב שפתי ישנים) ועוד הביא הפלא יועץ שזקיניו של רבינו הפני יהושע בעל המגיני שלמה בעת פטירתו בא רבן של ישראל - רש"י ללוותו היות וטרח ליישב ולתרץ קושיות בעלי התוס' על רש"י. ועיי"ש עוד בפלא יועץ שהאריך בזה. ודבר פלא עד מאד ראה ראיתי שהגה"ק ר' חיים פאלאגי זצ"ל בספרו כף החיים (סי' לא אות נה) כתב על דברי רבינו החיד"א זיע"א הנ"ל ז"ל: ומעין כיוצא בזה נגלה אלי בחלום על ספר אור החיים להרב הקדוש מהר"ח ך' עטר זצ"ל זיע"א. עכ"ל.

ומכאן הקריאה יוצאת לכל אדם מישראל שתורת רבינו החיד"א זיע"א קרובה ודבוקה בליבו, וכן לכל צאצאי רבינו החיד"א זיע"א זרע ברך ה' שיחיו, שירום ירימו תרומה לה' ויפרישו מממונם נדבה למען המשך הפצת והנחלת מעיינות קדם תורתו הק' של רבינו החיד"א זיע"א, וזכותו הגדולה תגן בעדם להוושע בכל טוב ומיטב ולהתברך במוטב תלתא בני חכימא, חיי אריכא, ומזוני רויחא אכי"ר.

ביקרא דאורייתא

מערכת 'נחלי קדם'

אלה המלכות יוסף עובדין קדישין ופרקים מחיי רבינו

המיטה שנגנבה, והחזרה בנס...

היה זה כמה שנים אחר פטירת רבינו לגנזי מרום. בשעות הבוקר המוקדמות, מתעורר לו הילד משה אזולאי - נכד רבינו - משנתו, נוטל הוא בזריזות את ידיו, ומתחיל להתכונן לקראת התפילה.

לפתע נשמעת זעקה מפיו: "אבא", איפה המיטה של סבא? לאן היא נעלמה? איך יתכן שהיא לא מנוחת כאן בסלון על יד העציץ?

אביו הגדול - הגה"ק רבי רפאל ישעיה זצ"ל - בא במהירות לשמע הצעקות, וכשמבין את גודל האסון, קופא הוא על מקומו.

"אני לא מאמין", אומר ר' רפאל ישעיה, "מי לקח מכאן את מיטתו היקרה והקדושה של אבי ומורי מופת הדור והדרו הגה"ק רבי חיים יוסף דוד אזולאי זצוקללה"ה, והרי אתמול בלילה ראיתי אני בשתי עיניי שהמיטה היתה מנוחת כאן בצד".

מסתבר - אומר בנו משה - שהמיטה נגנבה...

באותו היום כל העיר ליוורנו היתה כמרקחה! בבתי כנסיות, בחנויות ובשווקים, ובכל מקום שרגלי אדם דורכים שם, באה השמועה על דבר החוצפה הגדולה שפרצו לביתו של הרב אזולאי, וגנבו את מיטת אביו רבינו החיד"א הק'.

כעבור ימים ספורים, לקראת ערב אחר תפילת מנחה, חוזר ר' רפאל ישעיה מבית מדרשו, דופק קלות על הדלת, ונכנס לביתו.

מוציא הוא מן הארון גמרא הוריות, ואת ספרו של אביו שער יוסף על מסכת הוריות, ומתחיל ללמוד בשקיקה ובהתמדה. עובר שעה ועוד שעה ור' רפאל ישעיה עדיין יושב על מקומו באותה התנוחה, ומזמר לו את ניגון הגמרא.

"אבא" קורא לו בנו משה, "יש איזה גוי שדופק בדלת, והוא אומר שברצונו לדבר איתך". ר' רפאל ישעיה קם ממקומו וניגש לכיוון הדלת.

רואה הוא מול עיניו גוי מגושם, עם חיוך רחב מאוזן לאוזן, וריח פיו מעידה עליו כמאה עדים שלפני ששתה אלכוהול היה מרוכז כדבעי...

שאלו ר' רפאל ישעיה: מה רצונך? עונה לו הגוי: "לפני כשבוע וחצי ניגש אליי חבר ומכר לי מיטה ישנה ועתיקה של הרב אזולאי שמונחת אצלו כבר עשרים שנה [!?!], ובאה שמועה לאוזני שאתה בן של אותו רב אזולאי, וחשבתי אולי תרצה לקנות את המיטה.

ר' רפאל ישעיה, חשב שהוא בתוך חולם. הוא חוזר ושואל את הגוי: מנין לך שמיטה זו היא מיטתו של אבי? משיב לו הגוי: בטוח אני בזה, גם כי ידידי אמר לי כך, וחוף מזה בצדדי המיטה חקוקים 3 מילים עבריות, ולכן מייד ידעתי שזה שייך ליהודים.

אכן כן, מכריז ר' רפאל ישעיה, זהו מיטתו של אבא! כי זכור אזכרנו, שאבי הגדול חרט על המיטה את ג' תיבות הללו: יעל"ץ השד"ה וכ"ל, שבהם רמוז שם קדוש להצלחה.

כמה תרצה בעד מכירת המטה? שואל ר' רפאל ישעיה. עונה הגוי עם חיוך שטני: אני חפץ בתמורת המטה בעשרה ככרי זהב טהור, גרם לא פחות. ר' רפאל ישעיה לא מאמין למשמע אוזניו, "עשרה ככרי זהב, גם אם אני ימכור את ביתי ואל כל אשר לי לא יהיה חמשה ככרי זהב, ומהיכן יהיה לי עשרה ככרים?".

הגוי משיב ואמר: אם אין כסף אין עסק! וקם והלך לו לדרכו.

ר' רפאל ישעיה סוגר את הדלת, וכמעט שפורץ בבכי, כולו מזועזע מעצם הגניבה, וביותר מכך שהמיטה נמצאה אך הבעיה והשאלה היא כסף מנלך?

חוזר ר' רפאל ישעיה למקומו מסתכל על ספרו של אביו ואומר: אנא אלוקים שבשמים, בזכות אבי הקדוש, תעזור לי שהמיטה תחזור אליי בשלימות ובקלות, חושש אני מאוד שהמיטה תעלם או ח"ו קרה לה משהו. אנא שיחזור לכאן.

והנה, עוברים להם כמה ימים, ר' רפאל ישעיה קרע את שערי שמים, והשערים נפתחו לרווחה.

חוזר הוא לביתו נאוה קודש, נכנס לסלון ורואה - לא פחות ולא יותר - את המיטה של אביו מנוחת על מקומה נקייה ומצוחצחת ללא שום פגם. זעקה נשמעת מפיו, "מה??? איך יתכן שהמיטה כאן, למי היה לשלם עשרה ככרי זהב, אני לא מבין מה הולך כאן!?"

ניגש בנו משה, ואמר בתמימות, שאותו גוי שיכור לפני דקות ספורות היה כאן והחזיר את המיטה ואמר שאינו רוצה פרוטה אחת, ותפס את רגליו ברח. ותו לא מידי.

והבין ר' רפאל ישעיה שיד ה' היתה כאן בזכותו הגדולה של אביו הקדוש רבינו החיד"א זצוקללה"ה ופתח את פיו ואמר מזמור לתודה. ויהי לפלא. (הגאון ר' מנחם מענדל קרענגיל זצ"ל בעל הגהות מנחם ציון על שם הגדולים בשם נכד רבינו הגאון ר' משה אזולאי זצ"ל)

לְרֵאוֹת צִאֲרֵי הַגְּדוּלָּה

מפתח פתוח לספרי רבינו זיע"א

אהבת דוד

ספרו של רבינו "אהבת דוד"^(א) נדפס ע"י רבינו בשנת עלי"ד בטחת"י^(ב) - שנת תקנ"ט, בעיר ליוורנו, בדפוס של החכם כמהר"ר אליעזר סעדון ז"ל^(ג).
 בו יבוא ברינה י"ז דרשות שדרוש דרש רבינו בין השנים תקנ"ה לתקנ"ט ב"ארבע שבתות הגדולים"^(ד), שהם [א] "שבת הגדול" - שבת קודם חג הפסח. [ב] "שבת כלה" - שבת קודם חג השבועות. [ג] "שבת תשובה" - שבת קודם יום הכיפורים. [ד] "שבת זכור" - שבת קודם פורים.
 בסוף הספר הדפיס רבינו השמטות ותיקונים על ספר זה בשם "עבותות אהבה"^(ה). וכמו כן הוסיף מפתחות לספרים שהובאו בספרו ויקרא שמם "דגל אהבה"^(ו).

ובמהדורה ראשונה הדפיס רבינו ספר זה בצוותא חדא ובכרך אחד עם ספרו שפה אחת על הגדה של פסח. ובמהדורות מאוחרות יותר חילקו והפרידו ביניהם, והדפיסו כל ספר בנפרד.

ויש לציין, שחוץ מספר זה חיבר רבינו עוד כמה ספרים שתוכם רצוף אהבה דרשות שדרש במקהלות בד' שבתות הגדולים, והם: ספרו דברים אחדים, ל"ב דרשות מהשנים תקמ"א-תקמ"ח. ספרו כסא דוד, כ"ז דרשות מהשנים תקמ"ח-תקנ"ה. ספרו רוח חיים, י"ט דרשות מהשנים תקנ"ט-תקס"ד.

(א) ע"פ הא דמצינו באבות (פ"ה מט"ו) איזו היא אהבה שאינה תלויה בדבר אהבת דוד ויהנותו. (ב) ע"פ הפסוק (ההלים לא, טו) 'ואני עליך בטחתי ה'.' (ג) רוב ככל ספרי רבינו הודפסו בדפוס שלו.
 (ד) רבינו מכנה ד' שבתות הללו בשם "שבתות הכת"ף", שזה ר"ת הגדול כ"לה תשובה פ'ורים. [כה כתב רבינו בהקדמה לספרו אהבת דוד] ויש כאלה שנהגו מקדם לקרוא לשבתות אלו שבת זכת"ה - ר"ת זכור כ"לה תשובה הגדול. (ה) ע"פ הפסוק (הושע יא, ד) 'אמשכם בעבותות אהבה'. (ו) בנוי ומיוסד על הפסוק (שיר השירים ב, ד) 'ודגלו עלי אהבה'.

שִׁבְחֵי רֵבִינֵי הַחַיִּים

שיר ושבחה שנאמרו על רבינו וספריו הק'

סיפר הגה"ח ר' חיים יוסף בלויא שליט"א מו"ץ בעיה"ק ירושלים תובכ"א, דהוה עובדא בקרתא דשופריא שהגה"צ ר' דוד יונגרייז זצ"ל ראב"ד העדה החרדית - מחמת מעשה שהיה - פתח ואמר: כי חוב קדוש מוטל על העוסק בתורת ה' תמימה, ללמוד בספר שם הגדולים להרב חיד"א זצ"ל"ה מתחילתו ועד סופו. והוסיף הגר"ד זצ"ל שהוא תמה מאוד איך יכול אדם לגשת ללמוד ש"ס ופוסקים טרם שלמד את הספר שם הגדולים. ונתן הגר"ד זצ"ל דוגמא לדבר זה, דבעת שלומדים מסכתא אחת עם תוס', ולאחר מכן לומדים מסכתא אחרת עם תוס', ובאים ומקשים כי סתראי נינהו מתוס' שבמסכתא זו לתוס' שבמסכתא אחרת. והנה אילו היה מחכימים ולומדים בספר שם הגדולים היו יודעים דקשיא מעיקרא ליתא דבשם הגדולים (ספרים מערכת ת אות כ) כתב הרב חיד"א דאין להקשות מתוס' שבמסכתא זו לתוס' שבמסכתא אחרת, אלא כאשר שני המקומות הם בשם ר"י או ר"ת וכיוצא, אבל כששני המקומות הם בסתם אין להקשות.

(רשימות הגר"ח בלויא שליט"א)

<p>נתרם לעילוי נשמת הרה"ח ר' שלמה אליעזר מודגליות ז"ל בן הגה"צ ריא"ז זצ"ל בעמח"ס מרנן ורבנן על שם הגדולים נפטר לבית עולמו כ"ז ניסן התשס"ב תנצב"ה</p>	<p>אחינו כל בית ישראל הנתנוגים בצרה ובשביה העומדים בין פנים ובין פנישה המקום ירחם עליהם ויזיאם מצרה לדוחה ומאפלה לאורה ומשעפוד לאילה השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן:</p>	<p>נתרם לעילוי נשמת הגה"ח ר' יהודה הכהן זצ"ל בן הגה"ח ר' בן ציון הכהן זצ"ל הי"ד הנדל נלב"ע בשם טוב ד' חשוון תשע"ג לפ"ק תנצב"ה</p>
<p>נתרם לעילוי נשמת הגאון הגדול רבי מצליח מאוזז זצ"ל הי"ד בן הגאון רבי דפאל זצ"ל ראש ישיבת כסא רחמים נלב"ע בטרם עת כ"א בטבת התשל"א תנצב"ה</p>	<p>נתרם לעילוי נשמת כ"ק מרן אדמו"ר רבי חי יצחק זצוקלה"ה בן כ"ק מרן אדמו"ר רבי יוחנן זצוקלה"ה מדאחמיסטריוקא מצאנאי רבינו החיד"א זיע"א עלה לגנוי מרומים כ"ט אב תשפ"ג לפ"ק תנצב"ה</p>	<p>נתרם לעילוי נשמת מרן פוסק הדוד פאר הדוד והדרו רבינו עובדיה יוסף זצ"ל בן רבי יעקב וגורג'יה זצ"ל נסתלק לשמי מרום ג' חשוון התשע"ד לפ"ג תנצב"ה</p>